



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 12. szám

2012. augusztus 13.

Meglátni az embert



A legtöbb embernek a nyár a pihenésről, nyaralásról, bulizásról szól. Aki teheti, hosszabb-rövidebb időre maga mögött hagyja mindennapjait, és családjával, baráti társasággal élvezi a jól megérdemelt pihenést. Öröm kiszakadni a mindennapos taposómalomból, öröm magunk mögött hagyni munkát, munkahelyet, gyakran még a kollégákat is. Ma már egyre ritkábban hallunk munkahelyi csapatok által szervezett bulikról, talán még Vasutasnap tájékán fordulnak elő leginkább ilyesféle programok. Azonban az elmúlt héten – a kánikula ellenére is – két helyen buliztak együtt kollégáink, ráadásul már hagyományosan.

A múlt évben is beszámoltunk például a START-osok családi napjáról, amire az idén is sor került a tuzséri Tisza-parton. A munkatársak összefogásával egy kellemes és szórakoztató napot töltöttek el együtt, nagy hangsúlyt fektetve a családra, a gyerekekre. Színes programok, ízletes ételek, ragyogó napsütés. Egyszóval minden együtt volt... A vizet és úszást kedvelők élvezhették a Tisza hűsítő habjait, s annak már én is szemtanúja voltam, hogy a vizet kevésbé kedvelők is megtapasztalhatták milyen érzés felhevült testtel vízbe csobbanni. Az persze a lelkes kollégákat kevésbé zavarta, hogy a rövidnadrág és póló nem a legjobb öltözet fürdőzéshez. De a jókedvüket még ez sem szegte, s a társaság csak a nap lenyugvásával egy időben széledt szét esküt téve, hogy jövő nyáron újra együtt és újra itt.



Csütörtökön a fényeslitkei Kocsijavítóban dolgozók rendezték meg, a már náluk is hagyománynak számító „Kis Vasutasnapot”. Ide ugyan családtagok nem, de a Debreceni kollégák meghívást kaptak, hogy az olimpia idején a sportolásból maguk is kivegyék részüket. Persze itt nem az érem és a dicsőség volt a tét, ez egy igazi buli-meccs volt, ahol a lelkes résztvevők megelégedtek egy, na jó, két hideg sörrel és a finom, bográcsban főtt étellel. Ez a délután is az összetartozást jelképezte, a baráti, munkahelyi kapcsolatokat volt hivatott erősíteni, csak úgy, mint az elmúlt években. Szerettem volna eleget tenni meghívásuknak és ott lenni közöttük, de munkáltatójukhoz is hivatalos voltam, ahol többek között a Kocsijavító dolgozóinak munkaidejéről és a munkaközi szünet kiadásának módjáról volt szó.

S ahogyan az elmúlt hét, úgy lassan az idei nyár is véget ér. A nappalok rövidülnek, az éjszakák hűvösebbre váltanak, a szorgos hétköznapiak azonban folytatódnak. És bízom abban, hogy írásom olvasása egyre több munkahelyi kollektívát sarkall arra, hogy közös programokat szervezzenek, hagyományokat teremtsenek, szorosabban fűzzék a munkahelyeken is az emberi kapcsolatokat. Mert ha csak a munkahelyünkön találkozunk, félő, hogy csak a vasutast látjuk egymásban, de ha sikerül néha szabad időnkben is összejönni, akkor az embert is jobban megismerhetjük régi munkatársainkban.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Karikás ötös



Winston Churchill, Nagy-Britannia második világháborús miniszterelnöke a sport teljes mellőzését ajánlotta (No sport!), amikor megkérdezték, mi kell a hosszú élethez – hozzátéve, hogy jó szeretni még a whiskyt és a szivart, no meg a szépaszszonyokat. A sportrajongók nyilván nem örülnek az ilyen megnyilatkozásnak, de mi tagadás, sokan vagyunk úgy a sporttal, mint gyújtogató a vizes szalmával. Ami nem jelenti azt, hogy mi is élünk kilencvenegy évet – például az öreg brit jelentékeny túlsúlyához nekem sokat kéne gyúrnom, ráadásul miniszterelnöki székre sem aspirálok. De megint találtam egy nagy embert, akivel vannak közös pontjaink, például én is szeretem, ha néha felhúzzák a nemzeti lobogót.



Persze, nem a britek piros-fehér-kék Union Jack-jére gondolok elsősorban, azt meghagyom Albionnak. Sokkal inkább

arra a zászlóra, amelyik piros, fehér és zöld színű, ebben a sorrendben és felülről lefelé. Még akkor is szép látvány közepén, ha a rendezők idétlenkednek kicsit a Kólcsey-Erkel duó alkotásával, büntetésül nem is ajánlok meg nekik egy karikánál többet. De így is sokkal jobban jártak, mint honi ferdítőink, akiknek ilyenét hajlamaikért egy lyukas karikát sem tudnék adni annak ellenére, hogy ők is valamiféle sportot űznek.



Viszont mind az öt karikát megérdemlik, és persze színesben azok, akik sokat tettek sportolóink nagyszerű szerepléséért. Első helyen szokás említeni az edzőket és mindazokat, akik a sportélet sűrűjében tevékenykednek, no meg a pénzt adják. Természetesen le a kalappal előttük is, de úgy gondolom, legalább ilyen fontosak azok a családtagok, barátok és szerelmek, akik a háttérből adnak lelkiert és kitartást. Akik nem ferdítenek és hárdítanak, hanem egyszerűen csak szeretnek és biztatnak, őszintén, hátsó gondolatok nélkül. Mert kitartó társak nélkül nem lehet sikereket elérni sem a hétköznapi életben, sem a sport területén.



A kívülálló gyakran furcsállja, mi jó lehet monoton róni a köröket, vagy hosszokat, állni az ütések még akkor is, amikor már biztosan tudja a versenyző, hogy nem hazájának himnuszát fogják játszani. Talán ő sem tudja, de érzi, attól versenyző és ember, hogy nem adja fel, hanem addig küzd, amíg teheti. És ha végül mégis dobogóra állhat, akár még sírnia is szabad, hiszen sok éven át küzdött érte. Nekünk meg van miért örülnünk végre, bár nem sokat tettünk érte, de jól esik.

Churchill sohasem sportolt ugyan, de szerette a brit sportolókat, és örült, amikor hazája himnuszát hallhatta a világversenyeken. Legfőbb tulajdonsága mégis inkább a kitartás volt, ami sokszor vitte győzelemre, ráadásul politikai létére legalább a bajban őszinte is tudott lenni. Nekünk sincs más dolgunk, mint hogy kitartsunk céljainkért, és senkit ne akarjunk becsapni küzdelmeinkben. Ha ez összejön, akár karikákra is érdemesek leszünk, és könnyebben feledjük majd az ütések.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Addig is vessük szemünket olimpikonjainkra, akiknek nem adok a karikáimból, hiszen ők sokkal szebbeket kaptak, eredményeikhez méltó helyen. De nézzünk fel rájuk, mert néha talán akaratokon kívül, de igyekeztek megvalósítani azokból az elvekből valamit, melyeket Pierre de Coubertin, az újkori olimpiai játékok „kitalálója” sűrített az öt karika színeibe: Sz szenvedély, hit, győzelem, munkaerőcs és sportszerűség. És nézzünk fel rájuk, mint olyan emberekre, akik anélkül emelték rég nem látott magaslatokba országunk hírnevét, és hoztak jó kedvet a magyaroknak, köztük nekem, hogy elvárják, mi is velük rójuk a köröket.

Dolhai József



Humorsarok



ALSZOL?

Két barát beszélget a közös nyaralásuk alatt:

- Alszol?...
- Nem.
- Van egy ezresed?
- Alszom....

BŰNTUDAT

Dr Farkas Béla egész nap bűnösnek érezte magát, egyszerűen nem tudott túllépni a törtéteken, a bűntudat és a szégyen elviselhetetlen volt számára, miközben két hang viaskodott benne.

Az egyik szerint:

- Béla ne aggódj nem te vagy az első orvos, aki lefeküdt a betegével és nem is az utolsó. Különben is egyedülálló vagy ne problémázz ezen.

A másik hang kérlelhetetlenül visszarántja a valóságba:

- Béla, hiszen te állatorvos vagy, vazze...

Balogh Attila